

Dato: 6. november 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4009-83
Sagsbeh.: HBS
Fil-navn: L 10 – spm 7

Besvarelse af spørgsmål nr. 7 ad L 10 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 31. oktober 2008.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for, at lempelserne kun har betydning i tilfælde, hvor der alligevel ville være blevet givet en opholdstilladelse, og for om det kan understreges, at karenstiden fortsat er gældende for alle, der søger uden relation til Danmark.”

Svar:

I dag vil en udlænding, der under et visumophold søger om opholdstilladelse – ud over ansøgninger om ægtefællesammenføring og familiesammenføring med et barn under 15 år, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, eller om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse – få en karenstid på fem år, hvor han eller hun ikke kan få visum til Danmark. Hvis der er stillet en økonomisk sikkerhed som betingelse for visumudstedelsen, vil denne forfalde til betaling.

Lovforslaget indebærer, at ægtefæller og børn under 15 år, der ikke opfylder kravene til familiesammenføring efter de almindelige regler, og som ansøger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, fordi ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, vil blive stillet på samme måde – i relation til karenstreglerne og reglerne om forfald af økonomisk sikkerhed – som ægtefæller og børn, der er omfattet af de almindelige familiesammenføringsregler. Det samme gælder ved indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse med henblik på at studere samt opholdstilladelse efter fribyordningen.

For at imødegå misbrug stilles det som en betingelse for at undgå karenstid og forfald af økonomisk sikkerhed, at der ikke må være bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen om opholdstilladelse er at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse.